

Vrije Mare

DIGITALE SCHOOLKRANT | NR. 10

"Vrij" omdat het verwijst naar 'vrijheid', naar 'ruimte geven', naar 'Vrije school' en "Mare" omdat het een vertrouwde term is vanuit het Kerstspel waarin de engel ons en de herders komt vertellen dat zij een 'Blijde Mare', een blijde boodschap heeft.

"Waar haar voet de aarde raakt, wordt de akker gezegend met vruchtbaarheid, waar zij uitrust zullen de mooiste bloemen bloeien."

Voorwoord

*'Licht hierbinnen flikkert stil, tot de lente komen wil...
Laatste zinnen van het liedje 'Februari, alle zaadjes slapen
zacht' wat u verderop in deze editie kunt lezen.*

In deze stille en soms ook witte periode van het jaar mogen wij ons weer voorbereiden op het nieuwe leven, op het ontkiemen van al wat wil leven en zich aan het vormen is om naar buiten te komen in nieuwe glans en nieuwe vorm. Intussen blijft Vrouw Holle de kussens van hagel en sneeuw uitschudden, laat Koning Winter zich nog gelden maar weten en voelen we ook dat de lente er toch weer aan komt.

In alweer Vrije Mare nr. 10 vindt u stukjes over de deugd 'zwijgzaamheid', het muziekonderwijs, over het ontruimingsplan, over techniekontdekkingen in de kleuterklas en over de kabouters Plus, Min en Is die de

leerlingen van de 1e klas wegwijs maken in Rekenland.

Vrouw Holle sluit deze editie af en die plek komt haar ook toe. In diverse sprookjes en legenden komt Vrouw Holle's wezen en gestalte duidelijk naar voren. Langzamerhand gaan wij haar voor ons zien, een hoge lichte vrouw, die telkens weer op een nieuwe wijze (soms ook oud of lelijk) aan de mensen verschijnt, hun deugd belonend, hun ondeugd bestraffend... Maar ook is zij Moeder Aarde, de heerseres over dieren, dwergen en nimfen. Waar haar voet de aarde raakt, wordt de akker gezegend met vruchtbaarheid, waar zij uitrust zullen de mooiste bloemen bloeien.

We wensen u weer veel leesplezier en alvast een hele fijne Voorjaarsvakantie toe!

HvM

Deugd van de maand februari: zwijgzaamheid

“...De onsterfelijke moedkracht, die het middelpunt van ons wezen is, verliest in de overgave aan de zintuigen, in de mededeling naar buiten, het bewustzijn van zichzelf. Door de ommekeer daarentegen wordt zij zichzelf gewaar. Zwijgen is daarom kracht putten. Het is de omhulling van het geestelijke in ons.... Zwijgzaamheid is de bescherming die het geestelijke als onaantastbaar geheim van de ziel bewaart. Zij is draagster van dit geheim. Zwijgzaamheid is de kracht waardoor de ziel vat op zichzelf krijgt en zich niet als behorend tot de zintuiglijke maar tot de geestelijke wereld beleeft. Zo wordt zwijgzaamheid tot meditatieve kracht...”

Net als de bespreking van de vorige deugden nodigt ook deze tekst uit om enkele malen te lezen.

‘Zwijgzaamheid’... Een woord dat in onze moderne tijd niet vaak meer wordt gehoord. Het staat als het ware haaks op alle prikkels en impulsen, op onze zintuiglijke waarneming, op de stroom van gesprekken en gebeurtenissen van alle dag. Hoe kan zwijgzaamheid helpen om niet de moed te verliezen die in ons allen aanwezig is, de moed tot waarheid? De moed tot onderscheid wat er toe doet en wat niet? Wat zuiver is en wat niet? Wat helpend is en wat niet? De moed om te kijken naar mijn aandeel in gesprekken of situaties?

Zwijgzaamheid betekent voor mij inkeer, naar binnen gaan, stil worden, en me weer verbinden met het geheim dat alles

met alles verbonden is, dat in alle dingen een lied slaapt wat verwijst naar onze geestelijke afkomst. Zwijgzaamheid is nodig om weer vat op jezelf te krijgen, om weer bij de onsterfelijke moedkracht te komen. Zo is zwijgzaamheid geen teken van zwakte, van afhaken. Integendeel; zwijgen is kracht putten.

In het sprookje van ‘de kleine prins’ wordt het zo gezegd: “...weet je waarom de woestijn zo mooi is? Omdat er ergens een bron verscholen ligt...” Een bron om uit te putten. In het frans staat er ‘une fontaine’, een fontein. Het is dat stille weten wat door zwijgzaamheid, door inkeer steeds opnieuw kan worden beleefd en ons gaande houdt.

HvM

Februari

Alle zaadjes slapen zacht

T: A. Hezemans-Westra

M: Tineke Boon

The musical score is written in 6/8 time and consists of four staves. The first and fourth staves are marked 'Lier'. The lyrics are: 'Al-le zaad-jes sla-pen zacht, Wij ka-bou-ters hou-den wacht. 't Kerst-kind heeft hun licht ge-ge-ven. Heel de we-reld kan weer le-ven. 't Licht hier-bin nen flik-kert stil, Tot de len-te ko-men wil.'

Tekst uit: 'Gedichten, spreuken, oefeningen', Lena Struik

Over het vak muziek op de Vrije school

Een interview met juf Lianne de Jong, vakleerkracht muziek

Wat kun je vertellen over je liefde voor muziek en je keuze om docent muziek te worden?

Ik heb altijd al van muziek gehouden, als 7-jarig meisje zong ik al in een kinderkoor. Toen ik 8 jaar was ben ik in 'Kinderen voor Kinderen' gaan zingen en dat heb ik 4 jaar gedaan. Hierdoor werd ik steeds meer bewust dat ik later 'iets met muziek' wilde gaan doen.

Op de middelbare school heb ik ook zangles genomen naast het vakkenpakket ter voorbereiding op mijn eindexamen. Na het behalen van mijn diploma wilde ik graag het tussenjaar doen op de Vrije Hogeschool in Driebergen/Zeist om mijn persoonlijke ontwikkeling ook ruimte te geven. Daar heb ik een prachtig jaar gehad waarin ik steeds sterker wist dat ik naar het conservatorium wilde!

Op het conservatorium heb ik eerst de richting 'uitvoerend musicus' gekozen en daarna heb ik de opleiding afgerond in de richting 'schoolmuziek'. Hiervoor heb ik stages gelopen op Vrije scholen en kwam ik steeds meer tot de ontdekking dat Vrije schoolmuziek onderwijs goed onderwijs is. Na de afronding van mijn studie heb ik een open sollicitatie gestuurd naar alle Vrije scholen waar Vrije school Almere positief op reageerde en mij uitnodigde voor een gesprek.

Wat kun je vertellen over de muzieklessen op onze Vrije school?

Ik geef wekelijks les aan de klassen 3 t/m 6, dat zijn lessen van drie kwartier. Het schoolkoor is voor de klassen 4 t/m 6. Met het schoolkoor heb ik twee grote optredens georganiseerd die we samen met ouders en leerkrachten

hebben uitgevoerd, waaronder "Why we sing" (vorig jaar uitgevoerd voorafgaand aan het Kerstspel in het KAF theater HvM).

Vorig jaar hebben we subsidie kunnen binnenhalen voor het project 'Muziek impuls' waarbij we gedurende drie jaar de tijd hebben voor het opzetten van duurzaam onderwijs. In die periode wordt gewerkt aan een periode plan muziek voor de hele school en kunnen leerkrachten op aanvraag aangeven waarin zij bijscholing zouden willen krijgen. Daarnaast wordt per klas 1 muziek workshop per jaar aangeboden.

Zo zijn we deze week met de klassen 4 naar een concert in het KAF theater geweest met een optreden van het Almeers Jeugd Symphony Orkest (AJSO). De achterliggende gedachte is om leerlingen op een speelse manier in contact te brengen met de instrumenten van een orkest, met de diverse orkestgroepen instrumenten en met het dirigeren van een orkest. Tijdens het concert krijgen leerlingen hier uitleg over. In de komende week zal nog iemand van het concert bij ons op school komen om met de leerlingen te praten over hun ervaring en om nog aanvullende uitleg te kunnen geven.

Ben je naast het lesgeven nog bezig met muziek?

Ja, naast het lesgeven ben ik ook nog uitvoerend musicus: ik zing in mijn vrije tijd in een band en maak mijn eigen muziek. In Zwolle hebben we vorig jaar deelgenomen aan het poppodium Hedon en daar samen met een andere band een zogenaamde "Hedon-beurs" gewonnen. Dat betekent dat wij naast een leuk geldbedrag gedurende een jaar gebruik kunnen maken van een waardevol netwerk voor begeleiding en optredens. Dat zijn leuke dingen die ik ook weer kan overdragen hier op school. Het is fijn om te merken dat leerlingen en collega's hierin ook meeleven...

HvM

Over het ontruimingsplan en ontruimingsoefeningen op school

Een interview met John Hinten, hoofd BHV (Bedrijfs Hulp Verlening)

Wat kun je vertellen over het belang van een ontruimingsplan en het houden van ontruimingsoefeningen?

Het ontruimingsplan is gemaakt om in geval van een calamiteit snel en veilig te kunnen handelen waarbij iedereen precies weet wat hij of zij moet doen. En dat geldt voor alle geledingen binnen de school. Het is dus een heel belangrijk onderdeel van onze schoolgemeenschap. Het beleidsplan van onze school moet elk jaar ter verbetering weer onder de loep worden genomen. Er is elk jaar namelijk wel sprake van veranderde omstandigheden waardoor we de afspraken moeten aanscherpen maar ook de oefeningen worden geëvalueerd.

In de wet staat alleen dat we 'doeltreffende maatregelen' moeten nemen. Het plan geeft aan hoe er wordt ontruimd, hoe er wordt gecommuniceerd, hoe de hulpverleningsdiensten worden opgevangen en wie de leiding heeft in geval van een calamiteit. Op onze school hebben we te maken met leerlingen, leerkrachten, onderwijsondersteunend personeel en eventueel aanwezige ouders. Daarnaast hebben we ook te maken met twee locaties.

Om dit alles goed te kunnen uitvoeren hebben 6 collega's en ik een BHV cursus gevolgd. Als BHV'ers moeten we elk jaar op cursus om onze kennis op peil te houden. In onze organisatie fungeer ik als hoofd BHV'er.

Hoe kun je dat oefenen?

Om bij calamiteiten snel en veilig te kunnen handelen houden we 3 x per jaar een zogenaamde ontruimingsoefening. De volgorde is als volgt:

- 1e oefening is bij iedereen bekend, dus ook bij de leerlingen
- 2e oefening is alleen bij het team bekend
- 3e oefening gebeurt onaangekondigd

Iedere BHV'er heeft een taak: de een staat bij de deur, de ander op het schoolplein, de derde loopt door de school. De leerkrachten zijn geïnstrueerd welke route zij moeten lopen met hun klas naar de uitgang en waar zij moeten verzamelen. Daarna groeperen zij zich op die plek en laten met behulp van groene of rode kaarten zien of alle leerlingen veilig naar buiten zijn gekomen.

Na iedere oefening volgt een evaluatie en eventuele bijstelling in het Ontruimingsplan.

Een van de bijstellingen is bijvoorbeeld dat inmiddels 4 portofoons zijn aangeschaft om snel met elkaar te kunnen communiceren.

Onze verantwoordelijkheid geldt niet alleen als de school in gebruik is voor lesgeven maar ook bij grote schoolevenementen, zoals de Herfstmarkt. Ook daar zijn BHV'ers aanwezig en ook daar komen de portofoons goed van pas.

Het streven is om onze school in alle omstandigheden een veilige plek te laten zijn. En oefeningen helpen daarbij om routine op te doen in het geval van ontruiming. We doen het met elkaar!

HvM

Van Sint Maarten naar Maria Lichtmis

De twee maal veertig dagen rond Kerstmis worden in- en uitgeluid met twee lichtfeesten. Brengen we veertig dagen voor Kerstmis, voor het eerste lichtfeest Sint Maarten, bij avondschemering het licht van buiten naar binnen, op 2 februari -veertig dagen na Kerstmis- brengen we voor het laatste lichtfeest Maria Lichtmis bij het ochtendgloren het licht weer van binnen naar buiten.

Kaarsresten, verzameld in de lange donkere tijd, omgesmolten en van nieuwe pit voorzien, brengen we zacht zingend naar plaatsen waar het eerste leven al tevoorschijn komt; eerbetoon aan de aarde die opnieuw aan haar jaarcyclus begint.

Het feest van Maria Lichtmis is ook bekend onder de naam Maria Zuivering. De oorsprong van deze naamgeving is terug te vinden in de Bijbel. In de middeleeuwen werd Maria Zuivering vooral een lichtfeest, 'Festum Candalorum', een benaming die wij nog terugvinden in het Duitse 'Kandelmesse', het Franse 'Chandeleur' en het Engelse 'Candlemass'.

De naam Maria Lichtmis verwijst terecht naar de mis die werd opgedragen waarbij alle restjes kaarsen werden gebruikt; hierdoor was inderdaad sprake van een 'lichte' mis.

Het Latijnse woord 'Febua' betekent 'reiniging'. Kunnen we in onze tijd nog iets van die reiniging beleven? Bijvoorbeeld als reine sneeuwvlokken de aarde met een wit kleed bedekken of wanneer de eerste sneeuwvlokjes tevoorschijn komen? Bomen laten hun laatste dorre takken, sprokkel, vallen, die door de mensen worden verzameld

als aanvulling op het brandhout dat in dit jaargetijde niet meer toereikend is. Februari is sprokkelmaand. Dieren komen uit hun winterslaap en reinigen zich voor de komende bevruchting. Zodra de temperatuur het toelaat verlaten de bijen de korf voor hun eerste reinigingsvlucht, om onverteerbare resten van honing, die ze in de winter hebben opgezogen, als geelbruine bolletjes uit te scheiden; rond deze dagen kan de was buiten niet gedroogd worden. Mensen doen sapkuren en volgen diëten om het lichaam te reinigen.

Bij de Romeinen werd er in februari schoongemaakt: op 1 maart begon immers het nieuwe jaar. Ook Nederlandse huisvrouwen hebben nog de drang om in het vroege voorjaar, voor Pasen, grote schoonmaak te houden.

In de middeleeuwen was februari vrouwenmaand, in Duitsland 'Weibermonat'. Vrouwen genoten dan allerlei privileges. Later werd dat beperkt tot 2 februari: vrouwendag, in Engeland 'Wives-Feast-Day'. Tegenwoordig is 8 maart vrouwendag.

In de kleuterklassen van de Vrije school wordt Maria Lichtmis op 2 februari gevierd. Jozef en Maria worden nu uitgezwaaid en verdwenen uit zicht. Nog een keer werden naar keuze en met veel plezier de lievelingsliedjes van alle lichtfeesten gezongen. De laatste attributen van de lange wintertijd werden definitief opgeruimd.

Samenvattend zou je kunnen zeggen dat het bij het Maria Lichtmisfeest enerzijds gaat om de afsluiting van de grote Kersttijd op 2 februari en anderzijds om onze levende aardemoeder, die vervuld en gereinigd opnieuw haar lichtkracht opdraagt aan de schepping.

Samenvatting uit: 'Schipper mag ik overvaren', door Juul van der Stok

Van de kleuterbouw:

Techniek in de klas!

Spelenderwijs ontdekken de kinderen hoe de techniek van de echte wereld in hun spel waarheid voor hen kan worden...

Zoals bij de foto te zien is de ronde lappenmand een locomotief geworden, de houten planken een rails en de blokken de bielzen onder de rails. En toen moest 'ie natuurlijk ook nog gaan rijden.

Alleen, de bielzen hielden de trein tegen! Wat nu te doen? Een vierjarige, vijfjarige en zesjarige kwamen hierover in gesprek. De zesjarige zei: 'leg er een plank bovenop'. Zo gezegd, zo gedaan. En toen kon de trein vertrekken en begon de reis door de klas...

Dit is zo maar een voorbeeld van de mooie kadootjes die je in de kleuterklas kunt waarnemen. Spelenderwijs ontdekken de kinderen in hun kleuterwereld hoe de techniek van de echte wereld werkt.

Juf Marja

Over Maria Lichtmis: het einde van de winterlichtfeesten periode

In de kleuterklassen hebben we alle Lichtfeesten bij Maria Lichtmis voor de kleuters teruggehaald in hun beleving. We hebben de lievelingsliedjes gezongen die bij die feesten horen en zo de onderlinge verbondenheid als een mooie boog naar de huidige periode met elkaar beleefd.

Foto's uit de klas van **juf Jeannette** en **juf Jolanda/juf Marjo**

Boerenwijsheden

*Geeft Lichtmis klaverblad
Pasen dekt met sneeuw het pad*

*Is de Lichtmis hel en klaar,
Dan geeft dat heel mooi vlas van 't jaar*

*Lichtmis klaar en hel
Zo is de boer een arm gezet.*

*Lichtmis duister en donker
Zo is de boer een jonker.*

*Is de sprokkel lief en zacht
Dan geeft dat vorst bij lentenacht*

Uit: Boerenwijsheden, verzameld door Ingrid Stork, Soest 1993

DE BEELDENTAAL VAN DE SPROOKJES

Vrouw Holle

Hier in Nederland kennen wij bijna allemaal het verhaal van Vrouw Holle, zoals het is opgetekend door de gebroeders Grimm. Vrouw Holle, de oude vrouw, die goedheid en deugd belooft met goud, en onwil en luiheid met zwarte pek bestraft.

In het sprookje wordt zij zeer summier aangeduid – zij had zulke grote tanden dat het meisje er bang van werd. Zij is oud en lelijk, maar als het meisje haar vriendelijke stem hoort, is haar angst verdwenen en inderdaad blijkt Vrouw Holle een zeer goed en rechtvaardig wezen te zijn. Dit sprookje komt uit Hessen, de streek in midden-Duitsland, ongeveer tussen Frankfurt en Kassel en nu blijkt, dat juist in die streek er veel meer dan dit ene sprookje over Vrouw Holle verteld werd en misschien nog verteld wordt.

In al die sprookjes en sagen, die door Karl Paetow verzameld zijn en uitgegeven bij de Bärenreiter Verlag in Kassel, komt Vrouw Holles wezen en gestalte duidelijk naar voren. Langzamerhand gaan wij haar voor ons zien, een hoge lichte vrouw, die telkens weer op een nieuwe wijze (soms inderdaad ook oud en lelijk) aan de mensen verschijnt, hun deugd belonend, hun ondeugd bestraffend. Ook is zij Moeder Aarde, de heerseres over dieren, dwergen en nimfen. Waar haar voet de aarde raakt, wordt de akker gezegend met vruchtbaarheid, waar zij uitrust zullen de mooiste bloemen bloeien. Zij hoedt in haar onderaardse rijk de ongebooren zielen en tot haar komen de gestorvenen.

Ook haar naam is wisselend: Frau Holle of Holda, Frau Berchta, Frau Frigg.

De tijd waarin zij vooral het mensenland bezoekt is de tijd van de twaalf heilige nachten; dit zijn de nachten te beginnen met de kerstnacht tot aan Driekoningen op 6 januari. Driekoningenvoeravond heette zelfs toendertijd in Hessen Berchtesabend.

In deze stille tijd wanneer het oude jaar door deze heilige nachten heen zich vernieuwt tot het volgende jaar, heeft de natuur zich helemaal teruggetrokken, zich verinnerlijkt en ontvangt nieuwe kiemkracht voor de komende lente. De grote moeder komt en zegent land, boom en dier en de mensen, die van goede wille zijn.

Hier volgt een kleine sage uit het boek van Paetow: 'Vrouw Holle en de Vlierboom'. In het Duits heet de vlier Holunder Strauch of Hollerbusch, in het Nederlandse woord gaat de overeenkomst van Frau Holle met Holler of Holunder helaas verloren.

Vrouw Holle - Foto: National Geographic

“Vrouw Holle, de oude vrouw, die goedheid en deugd belooft met goud, en onwil en luiheid met zwarte pek bestraft.”

*De vlokken dwar' len zachtjes neer
En buiten bloeit de kerstbloem teer,
Vrouw Holle gaat daar heen en weer.
Snorre wieltje snorre.*

*De maan gluurt over wolkenrand,
Wijst haar de weg in 't witte land,
Zij kijkt waar nog een lichtje brandt.
Snorre, wieltje, snorre.*

*Dan staat zij stil en kijkt heel goed,
Wie er het wieltje snorren doet.
Wie vlijtig spint belooft zij goed.
Snorre, wieltje, snorre.*

Vrouw Holle - Foto: Efteling

Vrouw Holle en de Vlier

Lang, lang geleden toen Vrouw Holle zich, zoals ieder jaar, op weg begaf om het land van de mensen te bezoeken, gebeurde het dat zij over een uitgestrekte met sneeuw bedekte heide kwam.

Het was Kerstmis overal, de tijd van de twaalf heilige nachten en zij luisterde naar het gezoem van de bijen in de holle boom, naar de rustige ademhaling van de dieren, die hun winterslaap deden. Zij beluisterde de zachte fluisteringen der stenen en het stromen van de sappen in boom en struik. Al het verlangen van de bloemen, die nog in de donkere aarde sliepen, naar het komende voorjaar, klonk in haar oor. Op die heide stond ook een kale eenzame struik; zijn twijgen kraakten meelijwekkend in de ijzige wind.

Vrouw Holle gaf gehoor aan zijn treurige bede en zij vroeg de struik: *“Waarom weeklaag jij zo?”*

“O, grote moeder”, klonk het, “al uw kinderen hebt ge een zin voor hun bestaan meegegeven. De mensen voeden zich met de noten van de hazelaar, zij gebruiken de taaie wilgentenen en zelfs de ruige brem binden zij ‘s winters tot hun bezem. Het vlas hebt ge zijn sterke vezel gegeven en het kleedje van iedere bloem is een lust voor het oog van elke mens. Alleen mij hebt ge glans noch zin meegegeven en zelfs de armste mensen kunnen mijn dorre hout in hun kachel niet stoken.”

Deze klacht beroerde het hart van vrouw Holle en zij antwoordde glimlachend: *“Nu dan, omdat jij de mensen zo goed gezind bent, wil ik jou zelf je naam geven, vlierboom (Hollerbusch) zul je van nu af aan in de mensenmond heten. Daartoe verleen ik je edele eigenschappen, die jou waardevol maken boven alle andere struiken.”*

En zij schonk zijn bast genezende kracht, zij sierde hem met sneeuw Witte bloesem en vulde zijn ontelbare bessen met gezondmakend donkerrood sap.

In moeilijke tijden als de mensen bezocht werden door ziekte en nood ontdekten zij spoedig de genezende kracht van de vlierstruik. De struik, die eens tot niets diende, werd geplant in tuin en op erf en zijn witte bloesemtrossen sierden in het voorjaar de dorpen en boerderijen. In de herfst verzamelde men zijn bessen en de gebrekkigen werden verlicht door het gezonde sap.

Dit was Vrouw Holles eerste kerstgeschenk aan alle mensen en spoedig ging het gezegde van mond tot mond:
“Holunder tut Wunder”

Bron: <https://vrijeschoolpedagogie.com>

Y. Pronk-Sluyter, vrijeschool Den Haag, nadere gegevens ontbreken

Aanbod Ouderacademie 2019

VRIJESCHOOL
ALMERE

*"Elke cursus gericht op ouderschap, gaat ook over zelfopvoeding.
Je leert niet alleen veel over je kinderen, maar vooral ook over jezelf.
Die inspiratie gun ik iedereen."*

Een ouder

De Academie voor Ouders van Vrije school Almere organiseert ontmoetingen die inzicht en inspiratie geven aan ouders ter ondersteuning van hun taak als opvoeder én betrokken ouder bij het Vrije school onderwijs. Antroposofie is hierbij een inspiratiebron.

Uitwisseling is een belangrijk onderdeel in deze 'ouderwerkplaats'.
De theoretische kapstokken en thema's die worden aangereikt zijn verdiepend.
Daarnaast is experimenteren met verschillende kunstvormen ook een onderdeel.
Kortom, een kans om bij te tanken, uit te wisselen, te verdiepen en te experimenteren.
Geen voorkennis vereist.

Workshop aanbod van 3 zaterdagochtenden: 09.30 – 13.00 uur, incl. gezamenlijke lunch.
De ochtenden kunnen apart maar ook als drieluik worden gevolgd.

***ZATERDAG 2 MAART 2019**

Workshop 1: over ontwikkelingsfasen en temperamenten
Door Moniek Terlouw, intern begeleider, orthopedagoog

***ZATERDAG 16 MAART 2019**

Workshop 2: over de 'onderste vier zintuigen' en het belang van evenwicht
Door Marja Gommers, teamcoördinator kleuterbouw en Helga van Muijen, pedagoog/coach

***ZATERDAG 6 APRIL**

Workshop 3: verbindende communicatie met kinderen
Door Margreet Bijsterveld, directie

Doelgroep: Ouders van kinderen tussen de 0 en 12 jaar, leerkrachten, opvoeders.

Kosten: € 20 per workshop, incl. koffie, thee gedurende de ochtend en soep. Lunch zelf meenemen.
Deelname aan 3 workshops kost € 50. Betaling: bij aanvang.

Aanmelding en/of suggesties voor vervolg workshops graag mailen naar:
h.vanmuijen@vrijeschool-almere.nl

Van de onderbouw:

Klas 1a heeft afgelopen rekenperiode de rekenkabouters Plus, Min en Is leren kennen. Aan de hand van een verhaal zijn deze kabouters in de klas gekomen en hebben de kinderen de getal bewerkingen optellen en aftrekken leren kennen. Kabouter Plus krijgt er steeds wat bij terwijl kabouter Min steeds maar kwijtraakt. Kabouter Is wil juist dat alles gelijk is. Hiermee hebben we flink wat oefeningen gedaan! Zo zijn we in de klas 'op reis' geweest met een bus, waarin steeds kinderen in- en uitstappen.

Hoeveel zitten er in de bus? Hoeveel stappen eruit? Hoeveel zitten er dan nu nog in de bus? Hoeveel komen erbij? Hoeveel zijn het er nu? De verwerking in het periodeschrift leverde mooie bussen op, met de formele notatie van de getekende som erbij.

Verder werkten we met de verliefde harten: steeds twee harten waarop getallen staan die samen altijd tien zijn. Deze hebben we gemaakt van mooi rood papier. Een doosje of een envelopje erbij om ze goed te kunnen bewaren. We hebben de rekenkabouter Min gemaakt op kleine papiertjes, met de oplossing achterop geschreven. Hiermee konden we rondlopen, elkaars sommen oplossen en controleren.

Ook hebben we alle splitsingen van het getal tien verkend. In welke delen kun je dat splitsen dat het samen toch tien blijft? Deze hebben we in het periodeschrift getekend. Dat was een hele klus! We werken hierbij vanuit het geheel naar de delen: $10=1+9$

In deze periode kwamen ook de drie koningen voorbij, deze hadden we in de eerste rekenperiode al voorbij laten komen bij de getal kwaliteit van 3. Doordat het jaarfeest midden

in onze rekenperiode viel, konden we ze mooi terughalen en nu 'tellen in stapjes van drie' kunnen oefenen. Op onderstaande afbeelding kunt u het werk zien waar de kinderen trots op zijn!

Groet van klas 1a, juf Monique en meester Pieter.

*Ach, nu het lampje als tevoren
Zo vriendelijk brandt in onze cel
Begint mij een licht te gloren;
Wat was verduisterd blinkt weer hel.
De rede heeft het woord hernomen,
De hoop verrijst uit haar cocon,
Men wil het leven voelen stromen,
Ach hoe snakken wij naar de bron!*

Uit: Faust, Goethe,
Vert. Ard Posthuma
Motief, antroposofie in Nederland, Nov. 2018

*"...laat Koning Winter zich nog gelden
maar weten en voelen we ook dat
de lente er toch weer aan komt."*

Redactie: Guido van der Vorst
Helga van Muijen

vrijemare@vrijeschool-almere.nl